

București, 3 februarie, 2014

Ministerul Finanțelor Publice
Str. Apolodor nr.17, sector 5
București, România

Domnului Daniel Chițoiu, Vice – prim Ministru, Ministrul Finanțelor Publice

Domnului Dan Manolescu, Secretar de Stat, Ministerul Finanțelor Publice

Ref: proiectul de Ordonanță de Urgență pentru modificarea unor acte normative

Stimate Domnule Vice – Prim Ministru,

Stimate Domnule Secretar de Stat,

Începem aceasta scrisoare prin a sublinia, o data în plus, faptul ca intervențiile repetate ale reprezentanților **Coaliției pentru Dezvoltarea României ("CDR")** – consultanți și experți fiscali din diferite industrii – implică un efort permanent, tradus prin alocarea unui volum semnificativ de timp și resurse în vederea analizării diferitelor proiecte legislative ale Ministerului Finanțelor Publice și emiterii de comentarii/ observații/ propuneri asupra acestora.

După cum știți, propunerile venite din partea CDR au scopul declarat de a atinge un nivel de echilibru între obiectivul autorităților fiscale de a colecta resurse la buget și o stare de normalitate a sistemului fiscal din România, așa cum este aceasta percepută de către mediul de afaceri, raportat la situația altor state membre. Astfel, deși timpul alocat reacției și consultării a fost de multe ori unul extrem de redus, propunerile de amendamente pe care CDR le-a susținut, ca reacție imediată la propunerile legislative, reflectă poziția mediului de afaceri din România, reprezentat în mod omogen în cadrul CDR.

*

* *

În acest context, urmare discuțiilor avute la întâlnirea din 31 ianuarie 2014 între reprezentanții CDR și reprezentanții MFP pe marginea celor mai recente propuneri de modificare a Codului de procedură fiscală (i.e. proiect *Ordonanță pentru modificarea unor acte normative*), s-a agreat de către părțile participante modificarea unora dintre măsurile fiscale introduse în proiectul de Ordonanță de urgență de guvern („OUG”).



Astfel, așa cum stabilisem în cadrul acestei întâlniri, reprezentanții CDR au transmis și în formă scrisă propunerile discutate și agreeate în cadrul întâlnirii anterior menționate.

Măsura fiscală cu impactul cel mai important asupra mediului de afaceri și care a reprezentat subiectul dezbaterilor din cadrul repetatelor întâlniri dintre CDR și reprezentanții MFP a constituit-o **introducerea penalității de nedeclarare**, conform dispozițiilor art. 120² din proiectul de OUG.

Deși, reprezentanții MFP au acceptat, într-adevăr doar la nivel verbal, ca această penalitate de nedeclarare să fie stabilită doar **în urma inspecției fiscale**, constatăm, cu surprindere, că în ultima versiune a proiectului de OUG s-a menținut exprimarea anterioară, respectiv ca penalitățile se stabilesc prin decizii de impunere, fără însă a se condiționa ca aceste decizii să fi fost emise doar în urma unor inspecții fiscale. De asemenea, în ce privește stabilirea penalității de nedeclarare ca urmare a săvârșirii unor fapte de evaziune fiscală, astfel cum este reglementat în proiectul de OUG la art. art. 120² alin. (4), subliniem faptul că tratarea de către autoritățile fiscale, în lipsa unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, a oricărei nedeclarări drept evaziune fiscală ar putea fi considerată neconstituțională, întrucât aceasta abordare ar putea încălca principiul prezumției de nevinovăție.

Mai mult, ultima formă propusă a prevederilor art. 120² din proiectul de OUG, așa cum am susținut și în cadrul discuțiilor noastre, impune un sistem excesiv al penalităților și, în plus, poate conduce la multe situații de abuzuri din partea organului fiscal, motiv pentru care **poziția CDR, reiterată în prezenta scrisoare, este următoarea:**

- ✓ O dată în plus, ni se confirmă faptul că în privința anumitor măsuri fiscale, precum cea supusă analizei în această scrisoare, dezbaterile/ negocierile cu mediul de afaceri par a fi pur formale, întrucât deciziile sunt deja luate la nivel de MFP la momentul la care discuțiile au loc;
- ✓ Chiar și în astfel de situații, când măsura fiscală va fi oricum introdusă, sunt ignorate propunerile CDR menite a îmbunătăți textul din propunerea de act normativ, în sensul de a evita ambiguitatea acestuia și crearea unor premise care să conducă la abuzuri din partea autorităților fiscale;
- ✓ În contextul celor mai sus invocate, considerăm că această penalitate de nedeclarare a fost introdusă doar cu scopul de a compensa eventualele pierderi bugetare generate de micșorarea dobânzii de întârziere la 0.02%;
- ✓ Astfel, reducerea dobânzii de întârziere, în condițiile introducerii penalității de nedeclarare, avantajează doar bugetul de stat, care va plăti o dobândă mai mică atunci când nu-și onorează obligațiile față de contribuabili, în timp ce contribuabilii vor plăti pe lângă dobânda și penalitățile de întârziere și aceasta penalitate de nedeclarare (i.e. introducerea penalității de nedeclarare generează o diferență și mai mare între tratamentul aplicat contribuabililor în caz că nu-și îndeplinesc obligațiile fiscale și cel aplicat statului atunci când nu-și îndeplinește obligațiile de rambursare a sumelor datorate contribuabililor).

Concluzionând, putem observa că, în condițiile proiectului de ordonanță, un contribuabil riscă următoarele sancțiuni: penalități de întârziere, dobânzi de întârziere, penalitate de nedeclarare, care poate ajunge până la 100% din suma nedeclarată în caz de evaziune fiscală. Mai mult, în forma actuală a proiectului de OUG, așa cum am menționat anterior, noua prevedere legală nu face distincția între



evaziunea fiscală dovedită și cea doar presupusă, fapt care poate genera, în practică, atunci când ANAF va sesiza organele penale cu privire la o posibilă evaziune fiscală, calcularea automată și a penalității de nedeclarare de 100%, care va fi introdusă în prejudiciul solicitat. Acest lucru are implicații majore în dimensionarea sancțiunilor aplicate conform legii evaziunii fiscale - de la amendă la pedeapsa maximă cu închisoarea.

În consecință, având în vedere faptul că argumentele noastre nu au fost luate în considerare decât parțial, chiar dacă intenția de micșorare la jumătate a nivelului dobanzii de întârziere este una laudabilă, și ținând cont de toate argumentele de mai sus, considerăm că penalitatea de nedeclarare trebuie, așa cum CDR a susținut încă de la începutul discuțiilor pe acest proiect de OUG, eliminată în totalitate.

*

* *

Urmare celor de mai sus, CDR se consideră îndreptățită și chiar obligată să se delimiteze, în mod public, de introducerea acestei măsuri fiscale, exprimându-și totodată poziția sa total în defavoarea introducerii acestor prevederi legislative, în forma în care se regăsesc acestea în ultima versiune a proiectului de OUG care ne-a fost transmisă spre informare.

Cu deosebită considerație,

Steven van Groningen
Președinte
Coaliția pentru Dezvoltarea României

Daniel Anghel
Coordonator
Grup de lucru pe probleme de
legislație fiscală

